

СТИВЪН НАЙТ КРАЯТ НА КЕЯ

Превод от английски: Ивета Данаилова, 2002

chitanka.info

Напрежението стихва.
— Липсата на слънцето почувствали,
към залива обърнатите магазини
на Бринимор Роуд
един след друг затварят.
Денят вече е забравен,
плодовете гният.
И прозевките избухват.

Морето тези непотребни вещи
плътно опакова и прибира
във пясъчната ракла
... с безкрайно постоянство
и нехайно...
сега повърхността си сменя
докато облаци започват
да пробягват по земята.

Пристига здрач в града,
за да опише в каталог
въжетата с пране,
провиснали под тежестта
на скръбните разплакани чаршафи,
знаците еднопосочни
и всички улици,
проучени от кучетата.

— Колкото и бавно да текат,
дните отминават
и всяка нощ,
търсейки изгубената топка
във високата трева —
още преди тридесет лета,
фарът — сноп от светлина
нищо друго не намира

покрай брега
освен морски звезди,
изхвърлени с вълните —
отказвайки се от призрака
докато са достатъчно корави,
за да мечтаят — и
след това отново кеят.

Джобовете ми са пълни
с пясък и монети.
Корабче-влекач, аз хващам
ръката на баща си.
И дърпам, дърпам,
защото се обръща той така
бавно в мойто бдение
и няма да го пусна.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.